

Kıbrıs bir felakete uğradı. Adanın en güzel yeri, Girne ormanları 27 Haziran gecesi tutuştu. Yangın iki gün devam etti. Beşparmak dağları şimdi çıplak. Beşparmak dağlarını süsleyen, "Yeşil Kıbrıs"ı yeşil yapan yeşillikler yandı. Beşparmak dağları şimdi ağlıyor.

**Dr. MEHMET
ÖZDEMİR**

Yanan yalnızca beş parmak dağları mı?

Kıbrıs bir felakete daha uğradı. Adanın en güzel yeri, Girne ormanları 27 Haziran gecesi tutuştu (tutuşturuldu). Yangın iki gün devam etti. Beşparmak dağları şimdi çıplak. Beşparmak dağlarını süsleyen, "Yeşil Kıbrıs"ı yeşil yapan yeşillikler yandı. Beşparmak dağları şimdi ağlıyor.

Ağlayan yalnızca beşparmak dağları mı?

Biz "ne olacak bu memleketin hali?" diye sormaya alışık milletiz. Şu sıralarda "ne olacak şu Kıbrıs'ın kaderi?" diye sıkça sormaya başladık. **Anatolia** sayfalarında Kıbrıs'la ilgili sorunlara çok sık temas ettik. **Anatolia** Kıbrıs turizminin bilimsel olarak tanıtılması gibi çok önemli bir görevi senelerdir tek başına, zevkle yerine getiriyor.

Bu uğursuz yangın vesilesiyle üzerinde durmak istediğimiz, **üzülerek** belirtmek istediğimiz hususlar var:

1. Orman yanarken Kıbrıslı seyredip bira içmez!

Yazılarının önemli bir kısmını zevkle okuduğumuz sayın Necati DOĞRU "Orman yanarken Kıbrıslı seyredip bira içiyordu" (Sabah: 4 Temmuz 1995), diye başlık atmış.

İnsafsızca Kıbrıslı Türk'e iftira ediliyor. "... Orman yanmaya başlayınca Kıbrıslılar evlerinin balkonlarında, asma çardaklarının altında mangal yakıp, et pişirdiler ve bira içerek yangını seyrettiler."

Sayın DOĞRU bu bilgiyi "son öğrendiğim birinci el bilgi de şudur:" diye vermiş. **Kaynak** gösterdiği "birinci el." Kimdir bu "birinci el?" Kaynak olarak kimi göstermiş?

Sayın Doğru'nun "birinci el" i; yazısında alıntı yaptığı "KKTC Cumhurbaşkanı Denktaş diyor ki, "orman yangınında büyük ihmal vardır. Yunanistan'da kundakçı eğitimi görmüş kişilerin yaktığı doğru değildir" sözlerindeki gerçek payı gibiyse gerçeğe hiç bir ilgisi yoktur!

Sayın DOĞRU'da Kıbrıs'ı hiç tanımamaktadır!

Benim 28 ve 29 Haziran tarihlerinde sürekli temas halinde olduğum ve devamlı bilgi aldığım kişilerin başında KKTC eski Ankara Büyükelçisi Oğuz KORHAN geliyor. Eski Turizm Bakanlığı Müsteşarı ve Kıbrıs Türk Turizm İşletme Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Ziya BERKMAN, eski KTTİ Genel Müdürü Mehmet KIRAL devamlı bilgi aldığım insanlar arasında. Bu isimlerin yanı sıra onlarca kişiyle konuştum. Değil bira içmeyi düşünmek, üzüntüden kahrolmuşlardı. Çaresizlikten ağlıyorlardı.

Sayın DOĞRU,

"Neron Roma'yı yaktı. Seyretti..."

Neron deliydi? Kıbrıslılar ne?"

diye soruyor.

Sayın DOĞRU; Kıbrıslılar ne Neron'dur, ne de delidir. Sadece talihsizdir.

2. Sayın Denktaş Kıbrıs'ta bostan korkuluğu değildir.

Sayın DOĞRU'nun bahsettiği gibi, Sayın DENKTAŞ yangın vesilesiyle gelmiş geçmiş bütün iktidarları suçlamıştır. Bunların işbilmezliğinden, beceriksizliğinden ve ihmalden bahsetmiştir. Peki, sayın DENKTAŞ Kıbrıs'ta necidir?

Şu anda KKTC'nde bulunan iktidarın mimarı kimdir?

Sayın DENKTAŞ Ulusal Birlik Partisi'ni parçalayarak Demokrat Parti'yi kurdu muştur.

Son genel milletvekili seçimlerinde oy dağılımı şöyledir (12 Aralık 1993):

— UBP : % 29.8 (17 Milletvekili),

— DP : % 29.2 (15 Milletvekili),

— CTP : % 24.2 (13 Milletvekili),

— TKP : % 18.3 (6 Milletvekili),

— Diğer : % 3.5

Görüldüğü gibi, Ulusal Birlik Partisi ve bu partinin bölünmesi sonucu Sayın DENKTAŞ tarafından kurulan Demokrat Parti'nin toplam oy oranı % 59'dur. Çıkartmış oldukları milletvekili sayısı ise 32'dir. Bu milletvekillerinin kökeni aynıdır. Çoğu aynı kabinelerde birlikte çalışmışlardır. KKTC Cumhuriyet Meclisi'nin 50 sandalyesi vardır. Net bir şekilde görülen bölünme, neye, kime yararmıştır?

Bu seçimlerden sonra Sayın DENKTAŞ, teamül olarak en fazla oyu alan partinin Genel Başkanı EROĞLU'na kabineyi kurma görevini niçin vermemiştir?

Neden orta sağ bir partiyle, aşırı solcu hatta AKEL (Rum Komünist Partisi) yanlısı olarak bilinen bir partinin koalisyon yapmasına sebep olmuştur?

Neden yukarıda bahsettiğimiz hüviyetinden dolayı mahkemelik olduğu CTP Genel Başkanı'nın Başbakan Yardımcısı olmasını teşvik etmiştir.

Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nde 16 Nisan 1995 tarihinde yapılan birinci tur Cumhurbaşkanlığı seçimlerinden Cumhurbaşkanı adaylarının aldığı oy yüzdeleri şöyledir:

Denktaş : % 40.40

Eroğlu : % 24.18

Özgür : % 18.98

Akıncı : % 14.18

Sayın DENKTAŞ 1985 Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde % 70.2, 1990 seçimlerinde % 66.7 oy almıştır. Neden, Sayın DENKTAŞ 1985 ve 1990 seçimlerinde % 70 civarında oy almışken, bu oranı % 40'lara düşürmüştür? Bu oranın içerisinde eski dava arkadaşlarının, eski hatıraların hatırına (karıları bile oy vermezken), yürekleri kanayarak vermiş oldukları oyların oranı ne kadardır? En az % 60 olan ve söz konusu DENKTAŞ olunca % 70'lerde netleşen orta sağ oyların bölünmesi, Sayın DENKTAŞ'ı da zor durumda bırakmamış mıdır?

Sayın DENKTAŞ, Kıbrıs gerçeği hakkında fazla bilgisi olmayan, ancak Kıbrıs'la ilgili hassasiyeti halâ taze olan Türk kamuoyunun; Kıbrıs davasıyla özdeşleştirmiş olduğu prestijini, daha ne kadar iç politika malzemesi olarak kullanacaktır?

"Bizden sonrası tufan" zihniyetiyle kamu maaşları Türkiye'ye nazaran çok fazla artırmıştır. Dünya'nın hiçbir yerinde herhalde insanlar aldıkları fazla maaştan şikayetçi değildir. Ama Sayın DOĞRU, şu anda KKTC'nde pek çok kamu çalışanı aldıkları maaştan rahatsız. Üretimsiz bu işin nereye varacağını endişesi içinde.

Dr. MEHMET ÖZDEMİR

Sayın DENKTAŞ, Kıbrıs gerçeği hakkında fazla bilgisi olmayan, ancak Kıbrıs'la ilgili hassasiyeti halâ taze olan Türk kamuoyunun; Kıbrıs davasıyla özdeşleşirmiş olduğu prestijini, daha ne kadar iç politika malzemesi olarak kullanacaktır?

Sayın DENKTAŞ, KKTC'ne Başkanlık sistemini getirmek istiyorsa, bunun yolu; kendisini tüm olumsuzluklardan sorumsuz gösterip, diğer taraftan parti bölüp, parti kurdurmaktan mı geçmektedir?

Bu "Neden"ler, "Niçin"ler uzayıp gider...

3. Kıbrıs'ın derhal sağlam bir millî hükümete kavuşması gerekmektedir.

Maalesef Türkiye'nin de ihmalıyla, KKTC'nde çok zayıf ve homojen olmayan bir hükmet işbaşındadır. Bu hükümet hiçbir iş yapmadığı gibi, işleri karman çorman etmiştir. Sorumsuzca davranışlar ekonomiyi içinden çıkılmaz bir hale getirmiştir.

KKTC'nde çalışanların maaşları ödenemez hale gelmiştir.

Sayın DOĞRU'nun bu hususta yazdıkları aşağı yukarı doğrudur. "Bizden sonrası tufan" zihniyetiyle kamu maaşları Türkiye'ye nazaran çok fazla artırılmıştır. Dünya'nın hiçbir yerinde herhalde insanlar aldıkları fazla maaştan şikayetçi değildir. Ama Sayın DOĞRU, şu anda KKTC'nde pek çok kamu çalışanı aldıkları maaştan rahatsız. Üretimsiz bu işin nereye varacağını endişesi içinde.

Bu lakaydi ve mesuliyetsizliğin misalleri çok artırılabilir. Ancak uzatmadan, KKTC'nde sağlam bir millî birlik hükümeti kurulmadığı takdirde ve Türkiye konuya ciddi bir şekilde el atmazsa, yatacak Kıbrıs da kalmaz.

Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti bizim yurdumuz. Oradaki Türkler bizim insanımız. Yangın öncesi Kıbrıs turizmi % 38'lik doluluk oranıyla çalışıyordu. Yangın turizme de büyük balta vurdu. Zaten kısıtlı olan yabancı turist, daha da azaldı. İş işten geçmeden Kuzey Kıbrıs'a koşalım!

Her Türk Kuzey Kıbrıs'ın en az bir defa görmelidir. Kıbrıs Türk'ünü tanımalıdır. Bakalım, ormanları yanarken zevkle bira içen Neronlar mı bu insanlar?..

Yuda kardeşime geçmiş olsun

Saat 12.30 civarıydı. Lefkoşa'dan 7 Haziran Çarşamba günü eşimi aradım. Telefon sürekli meşguldü. Hanımların gevezelikleri üzerine epey atıp tutuktan sonra, sonunda numara düştü, görüştük. "Öğrendin mi?" diye sordu. "Neyi?" dedim. "Yuda'ya sobataj yaptılar, hastaneden geliyorum". Yalnızca "Yuda?" diye sorabildim. "Yaşıyor" dedi, "Tanrı'nın bir mucizesi..."

Prof. Dr. Yuda YÜRÜM'ün eşi, benim ve karnımın sınıf arkadaşı. Yirmi yıla yakın ailemizin en değerli dostları arasında. Yuda, yalnızca bilimsel yönüyle değil, içten, sevecen ve vefakar insan yapısıyla da arkadaşlığından gurur duyulan, hep vermeye çalışan bir dost.. Şaşırdım kaldım. Aynı zamanda kendimi yargılamaya başladım. Yuda'ya bir müddetten seri tehdit mektupları geliyordu. Hem de "Milliyetçi Gençlik" imzasıyla! Bu kadar millet karşıtı ve millî olmayan olupbitenin arasında, Yuda gibi bir hakiki vatan-millet sevdalısı mı olacaktı "Milliyetçi Gençlik" in düşmanı? "Sapık birinin işidir" diyordum. "Senin ilmî başarılarını çekemeyen bir hasetin, psikopatın işidir, aldırma.." Demek mesele bu kadar basit değilmiş...

Yuda'yı bir de "takkeli liboş" diye ünlenmiş, "blucinli deccal" diye de adlandırılan bir köşe yazarı diline, kalemine dolamıştı. Yuda'nın kimya alanındakiengin bilgisiyle; hayalî birşeyler, hayalî bir yerler arasında köprü kurmaya çalışıyordu bu "hayalî" zat. Ülkemize kazandırdığı ödüllerle, Yuda'nın Musevi kimliğini bağdaştırmaya çalışan; ikinci cumhuriyetçilerin pek itibar ettiği bu takunyalı liberal, nedense Yuda'yı hedef almıştı. Demek yalnızca yazılarıyla hedef almamış, hedef de göstermiş...

Eşimden olayı öğrenince, hemen televizyonu açtırdım. Televizyonda önce geçen banttan, sonra da haberlerden gelişmeleri takip etmeye çalıştım. Verilen bilgilerde hep aynı tema işleniyordu: Musevi Cemaati başkanı... Yuda Hacettepe Üniversitesi'nde Kimya Bölüm Başkanı'ydı. Bölümün hiç yoksa beşyüz öğrencisi, otuz öğretim üyesi, elli araştırma görevlisi var. Ankara'daki Musevi Cemaati desen, en fazla yirmibeş aile. Yuda'nın mezun ettiği öğrencileri binlerce... Prof. Dr. Yuda YÜRÜM, dünya çapında bir bilim adamı. Aldığı ödüller, Ankaralı Musevi Cemaat Başkanı'na değil! **Türk Bilim Adamı**"na verilmiş. Ne acıdır, bunlardan hiç bahsedilmiyordu...

İşin en acı taraflarından birisi de, yapılan sabotajdan sonra Prof. Dr. Yuda YÜRÜM'e gösterilen ilgisizlik. Sanki Yuda, Allahın bir lütfu olarak sağ kaldığı için suçluydu! Tabii o'nun istismar edilecek, iç politikada propoganda malzemesi yapılacak, bölücülerin işine yarayacak bir kişiliği yok. Bir de **münafık** (Hz. Muhammet döneminde Müslüman olmadığı halde kendisini müslüman gösteren veya öyle görünen **laşkurtıcı** kişi. "Provakatör") dedikodu ceridecisi, olaydan sonra yazdığı yazıda "sanki Yuda YÜRÜM bu sabotajı kendisi, kendine yapmış" demeye getiriyor!..

Prof. Dr. Yuda YÜRÜM, beşyüz yıldır bu ülkede yaşayan bir ailenin çocuğu. Dedesi Çanakkale'de şehit düşmüş. Hep kıt kanaat sürdürdükleri bir yaşamları var. Kolejlerde okumamış. Ankara Atatürk Lisesi'ni bitirmiş. Hayatı boyunca amacı ülkesine yararlı olabilmek olmuş. Bilim adamı olarak da; memleketine hizmet etmek, daha ileriye gitmesi için çalışmak, ekonomisine, eğitimine katkıda bulunmak. Bu memleketin çocuklarına **ilim, irfan** öğretmiş. Bu ülkenin tanıtımı için gece gündüz uğraşmış...

Prof. Dr. Yuda YÜRÜM'ün bütün kimya bilim âlemi peşinde. Amerika'sından, Kanada'sından, Avusturalya'sına kadar! O, çoluk çocuğunun muaşetiyle dertli, aybaşını nasıl getireceğini düşünüyor, Ankara'da bir bodrum katında oturuyor... Fena mı yapıyor?

Geçen sayımızda bahsettiğimiz **iblis**, yalnızca sınır ötesinde değil! İblis'te sanaryolar çok! Kimbilir Yuda YÜRÜM'ün -Allah Korusun- ölüsünden, kimler neler umuyordu?

Yuda; Allah seni vatanına, milletine, ailene, sevenlerine bağışladı. Bu son olsun, bizi, sevenlerini artık daha fazla üzme.

Geçmiş olsun Perle kardeşim, geçmiş olsun Yuda kardeşim.

Ankara, Temmuz 1995

Prof. Dr. Yuda YÜRÜM, beşyüz yıldır bu ülkede yaşayan bir ailenin çocuğu. Dedesi Çanakkale'de şehit düşmüş. Hep kıt kanaat sürdürdükleri bir yaşamları var. Kolejlerde okumamış. Ankara Atatürk Lisesi'ni bitirmiş. Hayatı boyunca amacı ülkesine yararlı olabilmek olmuş.